

върху хубавите му пълни устни.

Мъжете се спогледаха. От Филиповград? Значи от Иванко?

Това беше нечувано.

Какво можеше да иска Иванко, изменникът Иванко от тях?

Княз Белота скочи възмутен и предложи да изгонят пратеника. Слав
настоя дори да се отреже главата му. Но царят заповяда да го
доведат. Пратеникът^{ели} беше българин. Като зърнаха подпечатания
свитък в ръката му, вълна от омраза заля сърцата на присъству-
ващите, скърб и болка закипяха в жилите им. Но Калоян се овладя,
стана и като отиде към пратеника^е, любезно го попита:

- Какво желае от мене твоя господар?

- Мир и съюз, велики царю. Съюз и обща борба срещу ро-
меите.

Мъжете отново се спогледаха смаяни. Калоян седна и за-
кри очи с ръце. Съюз с убиеца на Асена и Петра...

--- Борис ослепи сина си за България - отекна нещо в
душата му - аги, Калояне?... Асен и Петър дадоха живота си...

- Предложенията на Иванко са добре дошли за нас.

Иоан трепна и извърна глава. В този миг бъдещият побе-
дител при Клокотница получи първия си урок по мъдро царуване.
Един цар не можеше да има лични умрази и предпочитания. Негови-
ят живот бе живота на народа му.

Калоян покани пратеника да седне, почерпи го и като
счупи печата, разгъна тънкия свитък от телешка кожа.

Иванко горчиво се разкайваше и молеше за прошка. След
това предлагаше обща борба срещу Визанс. За тая цел той посте-
пенно сменил верната му ромейска войска с българска и здраво
укрепил местността си. Всеки миг бил готов да дигне въстание.
Чакал само утвърдителен отговор от Калояна. Добромир Хрис^{вс}, Про-